

цѣла нощ сновѣха въ нея и гнѣвно рѣмжеха. Сутринѣ тѣ отиваха на представление съ Едера, озлобени и съ затаенъ звѣрски гнѣвъ. По този начинъ Едеръ се намираше въ твърде неизгодно положение. Той виждаше, че Примусъ и Рифи отъ день на день почваха да се държатъ все по-лошо и по-лошо. Миратъ ставаше по-нахаленъ. Ганди често избухваше и даже Али и Рамбоже проявяваха безпокойство и раздражение. Само Кримъ не губѣше спокойствие и като че ли разбираше, че злото се корени въ държането на Зембаха.

Една сутринъ Едеръ влѣзе при лѣвоветъ за репетиция. Още щомъ влѣзе въ вагона, той почувствува, че лѣвоветъ бѣха силно възбудени. Той постави столче и заповѣда на Примуса да се изкачи отгоре. Примусъ изрѣмжа, застана срещу укротителя, втренчи звѣрски погледъ въ него и, като се изправи на задни крака, впи остритѣ си зѣби въ дѣсната му рѣжа. Едеръ се отдрѣпна назадъ и съ лѣвата си рѣжа удари лѣва по главата. Въ помощъ на Примуса се хвърли братъ му Рифи.

Недалечъ отъ вагона стояха трима акробати. Като видѣха горната сцена, тѣ избѣгаха отъ конюшната и викаха съ гласъ пресипналь отъ страхъ: „Тука, тука!“

Едеръ съ всичка сила се отбраняваше отъ разяренитѣ братя. Но ето че и стариятъ Кримъ се размърда. Цѣлъ настрѣхналь, Кримъ приседна, готовъ да се хвърли и той въ борбата.

Сега съмъ изгубенъ . . . мина презъ ума на Едера. — Свършено е!

Кримъ скокна. Съ голѣмото си тѣло той събори Рифи. Като изрева страшно срещу Едера, той го притисна къмъ решетката и застана между него и разяренитѣ братя. Примусъ и Рифи отскочиха назадъ. Тѣ сега забравиха Едера и пренесоха всичката си яростъ на стария Кримъ, който съ невиджана сила ги удряше по носовѣтъ.